

la veu de Benicarló

de Benicarló

ES VEN CASA CÉNTRICA: 2,5 milions d'euros

Casa del Marqués de Benicarló- BECR02

consultar

INFO RESIDENCIAL

DESCRIPCIÓN RESIDENCIAL

En el número 5 de la Calle San Joaquín se encuentra la Casa

CARACTERÍSTICAS E INSTALACIONES

Marcelino Domingo:
"Fins i tot el president Moliner i jo
vam anar a veure'l per fora"

ES VEN CASA CÉNTRICA: 2,5 milions d'euros

text REDACCIÓ

El palauet barroc dels Miquel Polo de Benicarló, coneguda com la casa del Marqués, està de nou en venda. El seu propietari, un conegut arquitecte de la ciutat, el va comprar al seu últim propietari, el Marqués de Benicarló, després que l'ajuntament de la ciutat rebutjara la seua adquisició al 2012. Ara, com cada cert temps, es torna a penjar el cartell de "Es ven". Els interessats en adquirir-lo poden fer-lo per 2,5 milions d'euros, una xifra molt superior als 1,9 milions pels quals se li va oferir al consistori en el seu moment. El propietari justifica el preu en les inversions que ha realitzat per mantenir-lo durant este temps.

QUÈ DIU L'AJUNTAMENT

Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, va recordar que "l'ajuntament en el seu moment va deixar passar l'oportunitat perquè es va arribar a un acord amb el Marqués de Benicarló i anava a adquirir-lo. Fins i tot havia un crèdit en l'ajuntament. Però va entrar en el govern municipal el PSPV i BLOC i van dir que no era una compra preferent". Domingo va recordar que "hem tingut converses amb la Diputació de Castelló. Fins i tot el president Moliner i jo vam anar a veure'l per fora però les institucions en aquests moments no estan molt per la labor de comprar patrimoni". De fet, just esta

setmana la directora general de Cultura, Marta Alonso, es va pronunciar sobre el tema i va assegurar que es posaria a disposició de l'alcalde per a "col·laborar i mirar com podem fer viable l'operació".

També va recordar l'alcalde de Benicarló que "són temps molt complicats, gastar una partida tan important de diners a comprar una casa com aquesta és difícil d'entendre. Però també cal entendre que és patrimoni de tots els benicarlandos". La compra no només implicaria la despesa en la inversió, atés que després caldria "gastar molts diners a dins. Però anem a veure què passa en els pròxims dies", va concloure.

QUÈ DIU LA LLEI

Un Bé Cultural, al ser declarat BIC, segons diu la Llei de Patrimoni Històric espanyol, serà de domini públic, distingint "domini públic" de "propietat privada"; un particular pot ser propietari d'un BIC, però l'Administració protegirà el valor artístic, històric, espiritual del bé. Necessitarà autoritzacions per a qualsevol obra o modificació, tant en béns immobles -edificis- com mobles -una pintura per exemple-, és a dir, es necessitarà autorització per a restaurar una pintura i autorització per a pintar la façana d'un edifici BIC. Tindrà obligació de facilitar inspecció, visita pública i investigació. Si el BIC és de propietat privada, el propietari haurà de facilitar la seua visita determinats dies al mes -normalment 4-, per

ve de la pàgina anterior

exemple un castell propietat d'un Comte, aquest haurà d'obrir-lo al públic certs dies al mes, prèviament acordats amb l'Administració. Un BIC tindrà privilegis fiscals. Així, el propietari d'un BIC pot rebre ajudes per al seu manteniment, restauració, etc. Els bens són inseparables del seu entorn i inexportables. Això inclou els béns mobles (pintures, joies), que és il·legal traure'ls del país. Des de la incoació de l'expedient es poden parar les llicències d'obres. En el cas dels immobles, serà obligatori redactar un pla especial o protegir-los amb qualsevol altra figura del planejament.

EL PALAU DEL MARQUÉS

L'emblemàtic edifici es troba en el centre del municipi, està declarat com Bé d'Interès Cultural des de l'any 2007, una de les figures de protecció patrimonial de la Llei de Patrimoni Valencià. La casa és un magnífic palauet barroc del segle XVIII. Els orígens de la Casa del Marquès es remunten al segle XV, quan l'ordre de Montesa es va instal·lar en la ciutat alçant un gran habitatge en aquest solar. Donada la ruïna de l'edifici, la família Miquel Polo la va

adquirir, alçant el palauet actual, que després va passar a mans de la família del Marquès de Benicarló. La propietat té 765 metres quadrats i la seua estada més emblemàtica és la cuina ceràmica del segle XVIII, una de les poques que es conserven in situ d'aquest tipus d'exemples que va triomfar en les cases nobles de l'època. Consta de planta baixa amb entresòl, planta noble i andana, s'organitza a partir d'un gran vestíbul amb doble altura i galeria de distribució, a la qual s'accedeix per una escala imperial situada en la segona crugia. Per darrere de l'escala s'accedeix a un hort-jardí posterior. És singular la cuina revestida amb rajoles de la fàbrica del Comte d'Aranda de L'Alcora.

1.700 benicarlandos assistiran al partit Vila-real-Granada que promocionarà la nostra ciutat

text VICENT FERRER foto ROSANNA MELI

El partit Vila-real-Granada que es jugarà el dissabte 7 de febrer a l'estadi del Madrigal tindrà un convidat d'excepció. La ciutat de Benicarló serà la protagonista del partit gràcies al projecte Endavant Província, una iniciativa apadrinada pel club groguet sorgida amb l'objectiu de promocionar el turisme en la província i que ja ha donat a conèixer diverses localitats de les comarques de Castelló.

L'assistència de benicarlandos al partit serà massiva, ja que s'ha confirmat la presència d'1.700 persones. La participació de Benicarló en el projecte Endavant Província se centrarà en la promoció, abans i durant del partit, dels seus principals atractius turístics. El menjar oficial previ al partit anirà a càrrec del restaurador Javier Gasulla, del restaurant Chuanet, mentre que l'Associació Musical Ciutat de Benicarló serà l'encarregada d'animar l'ambient abans del partit i durant la

mitja part, interpretant diverses peces damunt de la gespa del camp. Fora de l'estadi, sobre les 16 hores, s'instal·laran carpes en les quals es repartirà material promocional i es durà a terme una degustació de coquetes de Sant Antoni i de pastissos de carxofa. Durant el descans s'emetrà un vídeo promocional sobre Benicarló.

La Guàrdia Civil deté i imputa a dues persones per danys en un establiment públic i en el trencament d'espills retrovisores de vehicles a Benicarló

text REDACCI

La Guàrdia Civil ha detingut a un baró, veí de Benicarló, com suposat autor d'un delictes de danys i ha imputat a una segona persona per una falta continuada de danys en vehicles.

L'actuació de la Guàrdia Civil es va iniciar quan en la Caserna de la Guàrdia Civil de Benicarló la Policia Local d'aquesta localitat, va fer lliurament el dia 9 de Gener de dues denúncies en la qual es comunicava que el dia 1 de gener havien rebut un avís indicant que diversos joves estaven trencant espills retrovisores de vehicles en un carrer de la localitat. Quan els agents van arribar al lloc dels fets van poder apreciar diversos vehicles amb diferents danys i també el trencament d'una vidriera d'un establiment públic. Els policies, en la zona dels danys, havien observat en els voltants a tres joves coneguts que coincidien amb les descripcions físiques aportades. Per dit motiu els guàrdies civils van iniciar una investigació que va donar com resultat, el dia 2 de gener, la localització i detenció d'una persona de 26 anys i de nacionalitat espanyola, com suposat autor d'un delictes de danys, consistent en la fractura d'una vidriera. Continuant les investigacions el mateix dia 2 es va procedir a la imputació

d'un baró de 25 anys d'edat i de nacionalitat espanyola, per una falta continuada de danys pel trencament d'espills retrovisores. S'estan realitzant gestions per a la localització del tercer autor dels fets, el qual es troba en l'actualitat desaparegut. Les diligències instruïdes han estat lliurades al Jutjat d'Instrucció en funcions de guàrdia dels de Vinaròs. L'actuació ha estat efectuada per efectius de la Guàrdia Civil de Benicarló.

DENÚNCIES PER POSSESIÓ DE DROGUES

La Policia Local de Benicarló ha denunciat a diversos alumnes d'un centre escolar de Benicarló per presumpta possessió de drogues. Els agents van muntar un dispositiu en el marc del control del consum i venda de drogues en col·legis de la població. La vigilància es va realitzar al tenir coneixement que alguns alumnes del centre podien estar venent i/o consumint en aquest centre. A l'arribada dels autobusos que transporten alumnes fins al centre escolar, es va procedir a la inspecció mitjançant el gos detector de drogues de la Policia Local de Benicarló de les motxilles dels estudiants, donant com resultat el marcatge en tres d'elles i la localització de material estupefaent en una d'elles, sent identificat i realitzades les corresponents denúncies. Posteriorment, es va localitzar sota un seient de l'autobús escolar una bosseta de material que presumptament algun alumne havia llençat a l'observar, a la seua arribada, a la Policia Local, no sent possible localitzar al seu posseïdor. Després de l'entrada dels alumnes al centre escolar, es va procedir també amb el gos detector de drogues a la inspecció d'una caseta propera en la qual es presumia que podien reunir-se joves per al consum, sent detectats quatre joves en absentisme escolar, al costat d'una caximba casolana destinada al consum de marihuana. Els quatre alumnes van ser posats a la disposició del centre escolar, seguint el protocol

Francisco García, guanyador del Concurs de Rebosteria Clemenules

text REDACCI

L'alumne del CIPFP Benicarló, Francisco García, ha estat el guanyador de la VIII edició del Concurs de Rebosteria Clemenules.

En l'últim acte de la Festa de la Clemenules, celebrat el passat diumenge 25 de gener a Nules, es va fer públic l'esperat veredicta del jurat del Concurs de Rebosteria on es van presentar fins a 81 estudiants de Cuina, de fins a 9 centres on s'imparteixen estudis d'Hoteleria. A la final van arribar 10 alumnes en representació de 6 centres, entre els quals es trobava el CIPFP Benicarló.

Finalment, va ser el nostre alumne Francisco García, preparat pel professor Víctor Cerdá, qui amb el postre Clemenules Surprise, es va emportar el primer premi. Recordem que aquest premi no és el primer que aconseguix Francisco, perquè ja va guanyar el Concurs de la Cirera de la Salzedella 2014.

Enhorabona de nou a Francisco, i felicitacions als professors del centre pels èxits dels seus alumnes.

La Colla de Gegants i Cabuts comença les activitats del 25è aniversari

text VICENT FERRER

Aquest any es celebrarà el 25è aniversari dels gegants Tolo i Mar, i dels 12 cabuts que a l'agost arribaran també als 25 anys. Per això, la Colla de Gegants i Cabuts està preparant un programa d'activitats especial per tal de fer present de l'efemèride a tots els benicarlandos i benicarlandes.

Enguany, a més de la XXV Trobada de Gegants i Cabuts, que se celebrarà el primer dia d'agost, gaudirem dels gegants i cabuts durant tot l'any, ja que una de les activitats especials que realitzarem serà que cada mes de l'any hi haurà una sortida dels gegants i cabuts. D'aquesta manera, els mesos que habitualment no hi ha cap sortida dintre de Benicarló, en aquest any d'aniversari hi seran presents.

Aquest acte el vam començar al gener amb la primera

sortida durant la Cavalcada dels Reis i per començar el mes de febrer amb bon peu realitzarem la sortida extraordinària el diumenge vinent 8 de febrer. La cercavila sortirà de l'Ajuntament a les 11.30 hores i recorrerà diversos carrers del centre de la ciutat fins a arribar al MUCBE.

Al MUCBE donarem el tret de sortida al segon dels actes especials que s'han preparat, la votació per a escollir els noms als 12 cabuts que enguany celebren 25 anys. Aquestes votacions es realitzaran durant els mesos febrer i juliol, on cada mes estaran exposats una parella de cabuts amb una urna i es donaran unes paperetes tres opcions.

Els resultats es publicaran a la pàgina de Facebook i el blog de la Colla de Gegants i Cabuts, així com també lo enviaran a la premsa per tal de que tothom s'assabenti dels noms dels cabuts. A més s'anirà informant de quan hi haurà canvi de cabuts per poder tornar a votar els altres cabuts, i també sobre les cercaviles i sortides que s'aniran realitzant durant cada mes.

'La Fístula Vallkànica' guanya la semifinal del Rock Penat a Benicarló

text ALICIA COSCOLLANO / LACALAMANDA.COM

La semifinal va tindre lloc la passada setmana amb la participació de 'L'home brut', de Xàtiva, 'Axiomes', de Benicarló i 'La Fístula Vallkànica', de Tabernes de Valldigna. La fase final es viurà el proper dia 20 a Vila-real.

Amb el canvi, involuntari per part de l'organització, d'ubicació del concurs Rock Penat, que va traslladar-se finalment al Zambala Terraza Nitghclub, local del port esportiu de Benicarló, endinsant-se posteriorment en la nit, tenia lloc la semifinal del concurs de rock en valencià, que assoleix ja la seua setena edició. Organitzat per Compromís, aquesta iniciativa impulsada l'any 2009 pel Bloc Jove, permet estimular i incentivar els grups de rock que toquen i fan música en valencià. En la semifinal, doncs, aquest edició, es presentaven tres grups, 'L'home brut', de Xàtiva, 'Axiomes', de Benicarló i 'La Fístula Vallkànica', de Tabernes de Valldigna.

El Zambala s'omplia del so elèctric i potent ja des dels primers instants de recorregut del concert. Des de la música contundent d'Axiomes, fins el rock potent però un poc més melòdic de 'L'home brut' passant pel ska més elaborat de La Fístula Vallkànica, els diferents grups van oferir una mostra de vitalitat i energia que va contagiar el públic assistent, amb una mitjana d'edat bastant jove. Finalment, la proposta de La Fístula Vallkànica guanyava la semifinal del concurs, que viurà la fase final a Vila-real el pròxim dia 20.

Rock Penat, aposta pel rock i pel territori

El Rock Penat és un concurs obert a la participació de qualsevol grup o solista del territori en el que compartim

llengua i cultura. El repertori dels concursants ha d'incloure necessàriament, com a mínim, dues cançons en valencià. Com que un dels objectius del concurs és fomentar l'ús del valencià entre el jovent a través dels grups, almenys el 50% de les formacions han d'estar integrades per persones amb una edat igual o inferior a 30 anys. Comptant les sis edicions de Rock Penat que s'han dut a terme fins al moment, han concursat més de trenta grups i solistes, i entre els guanyadors anteriors es troben noms com Tirant lo Rock o Skandinat.

El camí del Puig es renova i millora la connexió amb el polígon industrial

text REDACCI

La connexió del camp benicarlando amb el Polígon Industrial millorarà notablement amb els treballs d'adequació del camí del Puig, que van acabar la setmana passada. Amb aquesta actuació, són ja el 85% dels camins rurals de Benicarló els que s'han renovat en els últims anys.

Els llauradors de Benicarló compten amb un nou vial perfectament condicionat. Es tracta del camí del Puig, que transcorre entre l'aljub del Mas de Fabra i el camí dels Moliners, un dels últims vials de connexió amb el polígon industrial que encara quedaven per adequar i que suposarà una millora important a l'hora de transportar els productes que es cultiven en la zona (taronges i carxofes bàsicament) fins als magatzems ubicats al polígon. Els treballs d'aglomerat, amb un pressupost de 99.280 euros IVA inclòs, han suposat l'ampliació del camí a 6 metres d'amplada i han afectat un tram de dos quilòmetres. Amb aquesta actuació, el terme municipal de Benicarló comptarà amb un 85% dels seus camins rurals en perfectes condicions, a falta de millorar el camí de la Fossa del Pastor, un dels pocs que queda per adequar. El regidor

d'Agricultura, Eduardo Arín, s'ha mostrat molt satisfet per aquesta actuació. "És un dia d'enhorabona per al sector agrari -ha dit el regidor-, que portava quatre anys reivindicant els treballs". Cal recordar que el camí del Puig es va incloure en la millora dels camins que es van finançar a través de la Mancomunitat de la Taula del Sénia però el projecte es va suspendre perquè a última hora es va decidir incloure en la llista el camí d'Artola, un camí amb molt de trànsit rodat donada la seua proximitat al nucli urbà.

XARO MIRALLES LAMENTA QUE EL COL·LECTIU DE DISCAPACITATS DE BENICARLÓ PORTE 3 ANYS ESPERANT UN TRANSPORT ADAPTAT

text REDACCI

La portaveu socialista denuncia que els usuaris han d'esperar fins a una hora i mitja per la falta de servei adequat.

El grup municipal socialista a l'Ajuntament de Benicarló ve reclamant la necessitat d'adquirir un vehicle per a transport adaptat des del 2012. En l'actualitat, Benicarló solament disposa d'una furgoneta que per la seua capacitat fa inviable oferir un servei adequat als nombrosos usuaris de la localitat. La portaveu socialista en el consistori, Xaro Miralles, denuncia que els usuaris es veuen obligats a esperar fins a una hora i mitja l'arribada del vehicle, "que no dona prou per recollir a les persones dependents o amb discapacitat de la localitat i traslladar-les fins als centres d'atenció". El PSPV de Benicarló reclama des de l'any 2012 l'adquisició d'un nou vehicle amb major capacitat, any en el qual l'actual equip de govern assegurava tenir a la seua disposició dues línies de subvenció per adquirir-lo. La compra tampoc es va realitzar en 2013 malgrat estar pressupostada. L'últim compromís adquirit per

l'equip de govern va ser després d'ampliar la inversió prevista per a la seua compra al maig de 2014. Però igual que en anys anteriors tampoc s'ha complert. Els socialistes de Benicarló van preguntar novament per aquesta qüestió (la quarta en aquesta legislatura) en el ple que es va celebrar el mes de desembre i prossegueixen així la seua línia de treball per millorar la qualitat de vida de les persones amb discapacitat i lamenten la desídia del PP en aquest tema. De fet, recentment, la portaveu Xaro Miralles va defensar en sessió plenària un Pla d'Accessibilitat Urbà. L'objectiu és que el municipi sigui accessible per complet i per a això "es fa necessari engegar un pla que marqui terminis i compte amb una partida econòmica", segons ha explicat la portaveu Xaro Miralles. Miralles va defensar que aquest pla siga d'obligat compliment en totes les obres que s'escometin en el municipi i van instar al PP al fet que es comprometi a assignar una quantitat anual per adequar totes les zones inaccessibles a data d'avui. "És un pla ambiciós que pretén aconseguir que Benicarló sigui una ciutat accessible al cent per cent", ha dit Miralles, qui ha afirmat que "els socialistes treballem per aconseguir que aquest objectiu es complisca, per facilitar la vida dels nostres veïns i per aconseguir un Benicarló millor".

Falta d'aliments en el centre geriàtric municipal

text REDACCI

El grup municipal socialista de Benicarló ha denunciat "la falta d'aliments i la gestió que s'està realitzant en el centre geriàtric municipal". Ho ha fet fent-se ressò de les queixes de familiars d'usuaris i treballadors del centre, que han mostrat el seu descontentament per les "deficiències a l'hora de cobrir baixes i falta d'aliments.

És una situació que posa la pell de gallina, perquè açò no es pot permetre". Miralles va sostenir que "el problema ve de no pagar als proveïdors. La Generalitat Valenciana devia més d'un milió d'euros fins a fa una setmana. Tot això repercuteix en la qualitat del servei que se'ls dona als nostres ancians". La portaveu socialista va reclamar a l'equip de govern "ser més reivindicatiu a l'hora de reclamar. Açò vindrà agreujat en

els pròxims mesos perquè entra en vigor que serà la Generalitat Valenciana qui cobrarà directament als usuaris, per a després retornar-lo als ajuntaments. Això agreujarà els problemes de tresoreria dels ajuntaments". Miralles va recordar que "no hi ha un calendari establert de pagaments als ajuntaments" pel que els retards estan a l'ordre del dia. La socialista també va recordar que les obres de millora del centre geriàtric encara no han finalitzat, malgrat que van començar en el 2009. L'empresa adjudicatària només va reformar les plantes primera i segona, deixant per fer la planta baixa després de declarar-se en suspensió de pagaments. En aquesta zona, va denunciar Miralles, "el cablejat de la llum està per fora, hi ha pilars amb esquerdes, canonades per fora, escaioles trencades, etc". L'equip de govern va anunciar durant el ple del mes de gener que es trauran a licitació de nou i s'adjudicaran a una nova empresa.

ELS DIVENDRES DEL SETRILL

DIVENDRES 13

A les 20 h, XARRADA d'actualitat sobre els PRINCIPALS IMPACTES DE LA REFORMA FISCAL (Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, Impost sobre Societats, Impost sobre el Patrimoni, Fiscalitat de les entitats i institucions sense ànim de lucre), a càrrec de Ximo Ayza Miralles, Economista-Auditor i soci gerent de CET PARTNERS, SL.

DIVENDRES 27

A les 20 h, interessant XARRADA sobre el projecte ROSHIKA HELPING HANDS (suport a les escoles públiques d'un xicotet poble rural del Nepal, Khalte), a

càrrec de Rajan Dhungana (Director i coordinador del projecte) i projecció d'un vídeo de Tonyo Fibla, muntat a partir de fotos de les escoles de Khalte.

A les 21 h, SOPAR NEPALÍ SOLIDARI (12 €). El sopar consistirà en dal bhat, el menjar típic i diari del Nepal actual (arròs bullit acompanyat per una sopa molt clara de llentilles, tarkari (verdures estofades), saag (espècie d'espínacs), achaar (salsa poc picant) i masu (carn). Tot això regat amb aigua (el vi no el coneixen). En acabar de sopar, una copeta de raksi (una espècie d'orujó).

Places limitades (50). Cal apuntar-se: Rosa Lourdes (686 10 03 31) o Tonyo (649 60 83 64). (Si no contesten envieu missatge).

CÓRRER PER LA DIGNITAT

Llibres

text

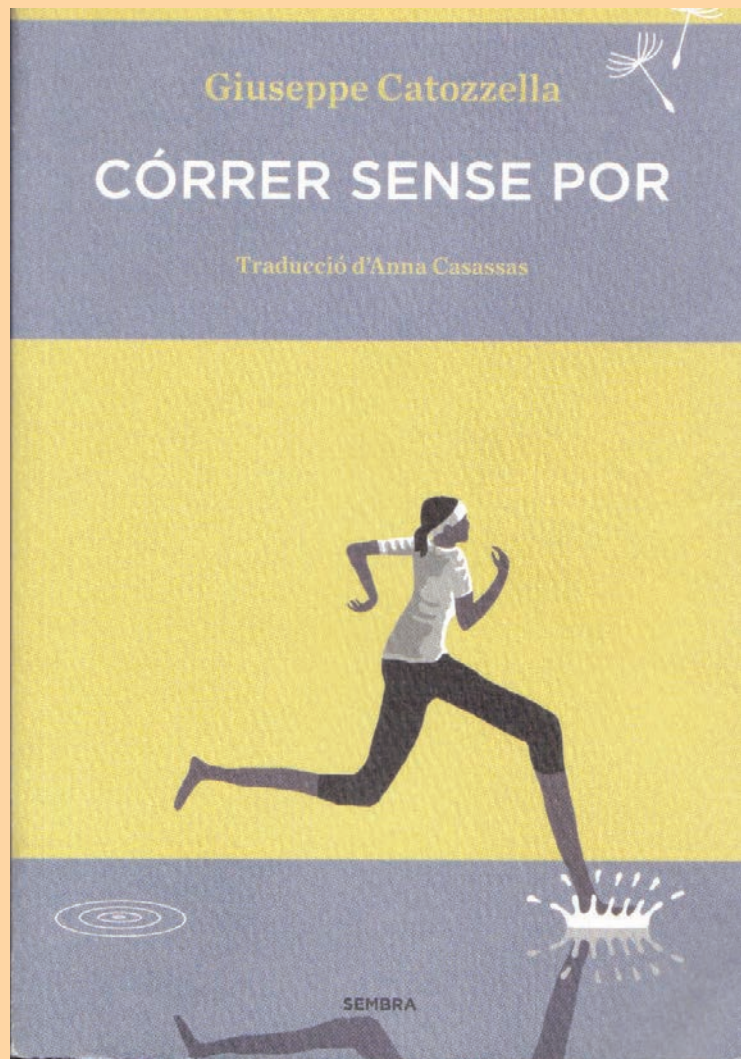
JOSEP MANUEL SAN ABD N

GIUSEPPE CATOZZELLA. *Córrer sense por*. Sembra llibres. Carcaixent. 2014. Traducció d'Anna Casassas.

Sovint els mitjans de comunicació ens porten notícies de la mort, en aigües de la mar Mediterrània, de persones del continent africà a l'intentar arribar a Europa fugint de la guerra i la misèria dels seus països. A la majoria de les persones que estem instal·lades còmodament en el vell continent, si tenim una mínima sensibilitat ens causa horror momentani aquest drama humà, tanmateix el nombre de morts o desapareguts, acaba sent un número més d'una tràgica estadística. Però darrera de cada mort hi ha una vida humana, amb uns sentiments, amb una història, amb una família.

En *Córrer sense por* se'ns conta una d'aquestes històries basada en un personatge real, la qual cosa fa la història més corprenedora. Als Jocs Olímpics de Pequín va participar una jove somali de 17 anys Samia Yusuf Omar, va participar en la prova dels 200 metres llisos i en la seua ronda classificatòria va quedar l'última, a nou segons de la que finalment seria medalla d'or, Veronica Campbell – Brown. Aquest fet va despertar les simpaties del públic que va acabar aplaudint-la. Quan va tornar a Somàlia se li va ficar al cap que havia de participar en els Jocs de Londres i conquerir la medalla d'or, per a la qual cosa havia d'arribar a Europa per a tindre una preparació adient. Va morir front a la costa de l'illa de Lampedusa, el 2 d'abril de 2012, quan intentava agafar-se a una corda que havia llançat una embarcació italiana.

Giuseppe Catozzella, després d'entrevistar-se amb la seua germana i altres persones que la van conèixer, reconstrueix de manera novel·lada la vida d'aquesta jove somali. Coneixerem des del principi la vida de Samia, viu en unes condicions infrahumanes en una casa de Mogadiscio, però tot i així encara gaudeix d'un cert nivell de benestar, té uns pares que l'adoren, uns germans i un amics que l'estimen i una passió, córrer. Trobem una ciutat assetjada per la guerra, però on les famílies encara que de tribus diferents conviuen sense massa problemes, però a poc a poc es va apoderant de la ciutat el fonamentalisme islàmic que comença a portar a terme una cruel repressió. Samia es veu obligada a entrenar per les nits i córrer amb el burka posat. Però, així i tot, aconsegueix classificar-se per al Jocs Olímpics de Pekín, després d'aquesta proesa rep milers de cartes de dones del món islàmic que veuen en ella una esperança. Una de les motivacions que tindrà a partir d'aleshores serà

guanyar la medalla d'or en els Jocs de Londres per reivindicar la dignitat d'aquestes dones.

Una notícia esfereïdora sobre la mort del seu pare fa que prenga la decisió de fer el viatge a Europa per tal d'aconseguir el seu objectiu. Comença ací la part més dura de la novel·la, assistim al cruel calvari que han de sofrir aquelles persones que decideixen emprendre aquest camí. Les persones queden en mans de traficants sense escrúpols que els tracten pitjor que a animals i els fan baixar realment a l'infern.

L'autor ha triat la primera persona per a contar-nos la història, la qual cosa fa que ens sentim més commoguts, perquè en tot moment sabem per boca de la pròpia protagonista els seus sentiments. A més, malgrat que sabem que al final no aconseguirà el seu objectiu, aconsegueix donar-li un ritme a la narració que ens fa mantindre viva l'esperança. Giuseppe Catozzella ha escrit una història apassionant, una novel·la que commou, que ens aproxima i ens fa prendre consciència d'una de les tragèdies humanitàries més grans que viu al humanitat en aquests moments.

EDITORIAL

970

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Jugant al Monopoly, altra volta.

"La Casa del Marquès" ja fa un temps que no és del Marquès: és d'un particular que la va comprar davant la falta de decisió de l'Ajuntament i que l'ha tractat raonablement bé. Ara es posa de nou a la venda, es diria que mai ha deixat d'estar-ho, i ens tornem a mirar les butxaques del comú: serà perquè es considera que seria un edifici que hauria de ser propietat del poble.

I ací sorgeix el debat.

En primer lloc, potser caldria considerar el vertader cost de posseir un edifici d'aquestes característiques. No sols la restauració i conservació, sinó la contínua despesa de personal i recursos perquè després puga ser un lloc visitable. Pot l'Ajuntament assolir aquesta tasca de gestió? Per no parlar de l'actual consistori, potser puga servir-nos d'exemple el que va succeir l'última vegada que la casa va ser propietat del poble, és a dir, durant la guerra civil. Conten els avis que "Les hordes roges", després de desvalisar l'edifici i fer els seus banquets, van utilitzar part del mateix com a escola, doncs tenien les escoles utilitzades com a presons i fàbriques d'armament, deixant el palau en bastant mal estat. El pretès museu que van voler muntar allí va

acabar sent magatzem de tot allò confiscat en el poble, un amuntegament d'objectes que la *Junta del Tesoro Artístico Republicana* va trobar horroritzada en la seua visita a la ciutat un any després de l'inici de la contesa.

Cal dir que aquesta batalleta no l'expliquem perquè sí: malauradament, es plena actualitat. Un exemple de dos usos inadequats d'un edifici singular, és a dir, primer, utilitzar-ho per a un ús per al qual podria ser més adequat qualsevol dels altres edificis menys emblemàtics i, segon, intentar muntar un museu sense cap sentit, per allò que pot ser molt cultural i bonic. Doncs ja veuen, açò ens sona d'alguna cosa si pensem en la resta d'edificis "guays" que té sota el seu control l'actual consistori.

En fi, la casa del Marquès: Una altra peça del Monopoly especulatiu-urbanístic-inmobiliari? Un altre edifici mal utilitzat per la regidoria de cultura? L'última placa a la paret amb el nom de Marcelino Domingo (Pruñonosa)?... Llavors, val la pena rascar-se la butxaca per aquestos motius? Si seguim fent comptes i veiem que 400.000 euros per a reconstruir un far amb nul valor patrimonial era una inversió de primera, llavors els dos milions de euros, que es presumeixen negociables, segurament, ja no semben tant, veritat? En fi, no cal calfar-nos més el cap, avore si al final el compraran els xinesos i ens ficaran un "Tot a 100"... Almenys servirà al comerç local...

CARXOFA I PANISSOLA

Panissola: al nostre ajuntament, per garrepes. La setmana passada trauen un extra de Turisme de la nostra comunitat al Levante, i a l'apartat de Castelló, on van eixir tots els pobles importants, per dalt i per baix del nostre, nosaltres ni vam aparèixer. Diuen si va ser per falta de pressupost. S'ho havien gastat tot amb la carxofa? La regidora del ram estava fent l'ídem, a Fitur? Així no podem anar endavant!

twitter: @Elstafaners mail: veubenicarlo@gmail.com

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL·LABORA

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

Dia Internacional de la No Violència

text CPFC

La Comunitat Educativa del Català hem celebrat el Dia Internacional de la No Violència així aprofitant el lliurament del Premi Nobel 2014 a Malala Yousafzai i Kailash Satyarthi per el seu compromís vers l'educació de les xiquetes a Pakistan i dels drets dels xiquets a la Índia, el tema d'enguany va tractar el dret a l'educació que tenim totes les persones d'aquest Planeta.

Diferents mares ens van parlar de com és l'educació a Marroc i a Cuba, i el mestre jubilat d'aquesta escola Toni Fibla ens ho va fer del Nepal. Tanmateix els alumnes de cinquè i sisè van fer tallers de rebosteria marroquina i d'ornamentació de les mans mitjançant l'henna.

El divendres 30 pel matí a la galeria de l'escola varem penjar el mural Educació per a Tots i es van llegir textos que versaven sobre l'educació i cultura a Cuba, Nepal i Marroc.

Per la tarde degut al mal temps només es va fer l'exposició i degustació de dolços multiculturals que venim fent des de fa més de 10 anys per commemorar el Dia de la Pau. També varem recollir de manera voluntària un euro solidari per a comprar llibretes per als alumnes a les escoles del Khale a Nepal.

Dilluns per la vesprada van fer els actes que havien quedat pendents del Dia de la Pau, així el cor va cantar i representar una cançó per a reivindicar el dret de tots a rebre una educació de qualitat i pública.

Després varem penjar els globus d'heli, ja que s'havien desunflat, i a continuació alumnes de sisè van llegir el Manifest de la Pau 2015 i finalment l'alumnat de cinquè i sisè van interpretar l'himne a la joia de Beethoven.

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinència de Benifassò

www.3x4.info

La CALAMANDA

benicarló al dia

diario digital de benicarló

LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, RÍ, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÉVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

El sírculo

Miren vostés, tot i que ja sabem que el lector per excel·lència ens passarà la mà per la cara en tocant a opinions sobre la foto que la setmana passada van traure de tots els candidats populars a alcaldia en les properes votades (i de pas, ell també els tocarà el nas perquè en la mateixa notícia li han traduït, catalanistes que són i no poden dissimular-ho de cap manera, el cognom al venerable Jaime Mundo), nosaltres tampoc ens podem estar de dir la nostra. I és que la imatge, certament dóna molt de joc, i mai millor dit, veient el personal escampat damunt la gespa d'un camp de futbol. I quasi podrien fer-ne dos equips! El que no sabem és si seran guanyadors i quin serà el primer i quin el segon. Això, segurament ho acabarem sabent una vegada passades les votades de maig. El que sí que podem saber, que els tafaners tenim molt bon ull, és que el camp era de gespa artificial. I aquesta mena de simulacres no queda bé en un equip que vol ser guanyador. Si ja comencem enganyant així el personal... malament. O a la millor és que ja preveuen la clatellada i per això s'han rebaixat de categoria. Ara, la disposició, això sí que ho han fet bé, s'assembla a les rotllanes - millor, rogles- aquelles que feia Guardiola a can Barça després de guanyar totes les competicions? O, fins i tot, qui no diu, faltats ja d'idees audaces després d'anys d'avorrides majories absolutes, no han regirat els arxius de la junta electoral i ha reciclat aquell cartell que, en el seu moment, va encunyar l'UPV-Bloc Nacionalista allà per les eleccions del 1995.

Regidores homòfones

Bé, ja tenim nova regidora, Bellés, a l'Ajuntament després de la dimissió de l'anterior, Vallés. Tot i la similitud fonètica del cognoms, no tenen cap parentiu conegut més

text LA COLLA DE TAFANERS

enllà de l'ideològic. De tota manera, potser, a la millor, una sí que en tenen: tirar del tòpic quan no se sap què dir (i alerta, que sabem de què parlem!). I això va ser el que va passar quan la canallesca li preguntà per la seua investidura en acabar la sessió plenària i va contestar que estava molt contenta i que «es la máxima aspiración que puede tener un ciudadano, ser concejal de su ayuntamiento.» Anem a vore, aquesta xica també és de fora? Parla com aquell senyor gran que viu al Palau de la *Sarsuela*: *máxima aspiración*? La màxima aspiració hauria de ser mirar de ser útil en els tres mesets que li queden... però útil als ciutadans, no al partit. I ja que estem, dona, que

quan una jura el càrrec ja no pot parlar la llengua del poble on viu?

Poesia local

Sempre hem dit que els nostres amics municipals són tot un filó amb el seus informes. I tot i sortir, de vegades, a la nostra secció, no deixen de sorprendre'ns. Mireu el que van deixar per a la posteritat l'altre dia en un d'aquests escrits: «08:46 Se detecta un árbol tumbado en la Calle Vinaròs dando parte para su reposición.» Veieu? La prosopopeia que humanitza l'arbre, quasi sentim el cansament acumular tronc amunt al llarg dels anys i que l'ha dut a doblegar-se, "tumbado", a retre's al terra d'un mal carrer. De fet, es veu que s'havia arraconat humilment i que ha calgut «detectarlo» amb tècniques de rastreig molt precises. Un trist final. Ara, en aquesta època en què els objectes han perdut l'aura d'autenticitat, senzillament serà «reposat»... No replantat, ajudat de tutors, fertilitzat, transfusionat si cal, no, al foc i un altre, tira-li! No direu que això no és poesia!

Precisió policial

Continuem amb les impol·lutes explicacions dels nostres policies, «23:20 Llamada telefónica

informando que un joven estaba mirando el interior de los vehículos estacionados por la Calle Santos Mártires. Se desplaza la Patrulla sin novedad.» Hi ha mil ulls al carrer, no vos ho pensaríeu mai. Davant d'aquests exemples de col·laboració ciutadana, aneu en compte a l'hora de posar-vos a pixar entre dos cotxes no siga que, de sobte, davant del toll vos apareguen les botes lluentes de la patrulla nocturna perquè un veí ha cridat l'atenció. En aquest cas, la gràcia ve de l'ambigüitat del complement verbal «sin novedad». Podem pensar que no hi ha hagut novetat durant el trajecte, el desplaçament fins al carrer dels sants Màrtirs i que la

ve de la p gina
anterior

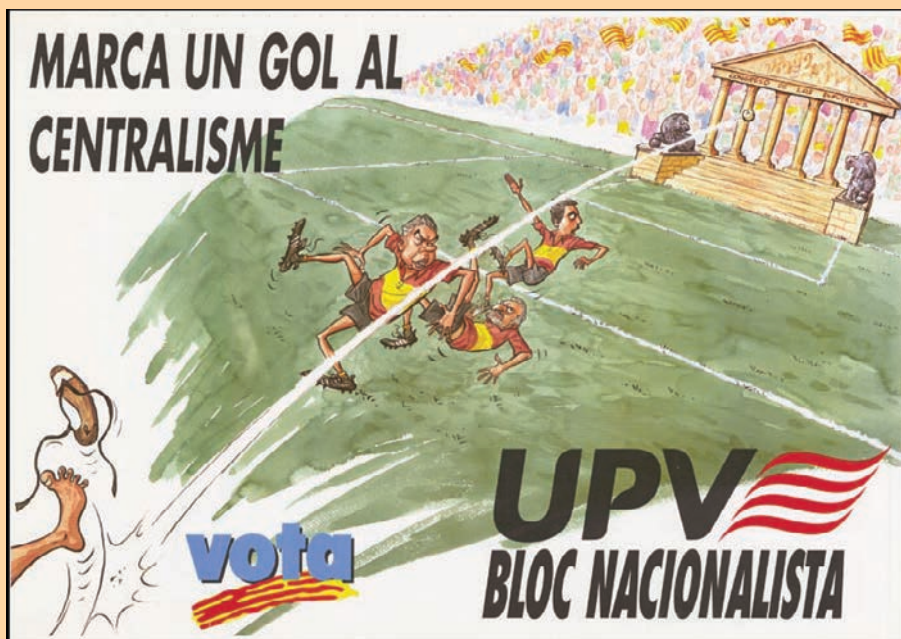
patrulla hi ha arribat sana i estàlvia, no cal dir que és una circumstància de la qual ens alegrem enormement. Ara bé, hi caben altre interpretacions: no hi ha novetat perquè no hi ha delictes? Les patrulles tenen nom i hi envien la que han batejat Sin novedad?

Sospitosos habituals

Sembla que això d'anar replegant coses del terra deu ser tasca habitual de la policia i, si abans era un arbre, "el tumbado", ara és una persona, la que suposadament també es trobava ajupida. Així ho contem: «00:11 Se identifica un varón de nacionalidad marroquí que a la vista de la Patrulla se había agachado junto a un vehículo en la Calle Joan Brusca". Ací ens preguntem on està la falta que alça la sospita i provoca que l'home haja de ser identificat: per ser baró? Per ser marroquí? Per ajupir-se prop d'un vehicle? Pel que feia ajupit? Per ajupir-se al pas de la policia? O per alguna combinació de les anteriors causes: prohibit ajupir-se els marroquins, per exemple, o prohibit vore la patrulla si eres baró. Ja ens ho explicaran.

Las partes implicadas

Això de l'expressivitat policial, de vegades, pot conduir a l'errada. I si no, llegiu: «01:10 Quejas vecinales producidas por los ladridos de un

perro en un domicilio de la Plaza Ramón Llull entrevistándose con las partes implicadas». A les «partes implicadas», diu, també hi era el gos, no? Hi devien portar el xixo aquell que detecta la droga per fer d'intèrpret? Quan en el futur els historiadors locals consulten els arxius de la policia per analitzar el clima social del segle XXI de segur que passaran bones estones.

Planter d'albergínies... artificials

Qui va dissenyar lo nou camí de sant Gregori sembla que ha quedat més que satisfet. Així, de primer va llevar el arbres i, per a fer-ho més curós segons el seu entendre, a banda i banda del camí va fer posar unes albergínies verdes de plàstic que ja no en queda ni una de sencera (sí, eixes d'un parell de

pams que els vehicles empaiten sempre que poden fins a tombarles). La veritat, ha quedat lluït. Al final, una despesa inútil que hem de pagar entre tots. I és que senyor meu, en un camí per on passen tractors carregats de carxofes, per ficar només un exemple de temporada, on van, a posar unes albergínies de plàstic plenes d'espuma? Després de dos mesos, què volia? ... Un desastre. Quan Pedro López, regidor d'urbanisme, lo dia de sant Gregori vaja a l'ermita, esperem que no siga ja de regidor d'urbanisme, veurà la cagada que han fet, perquè ara, de ben segur, ni s'ha molestat en albirar la pena que dona aquest camí. Un comentari més, les albergínies... ja les plantaran els llauradors. És la seua feina... i n'entenen!

OTAN

Un caça-bombardeig de l'OTAN –que no “grec”, como els *media* l'han qualificat, jugant a distreure al personal-, s'ha estavellat en la base aèria de San Javier, amb el resultat d'una dotzena de morts i uns altres tants ferits de gravetat.

El tal episodi desvetlla, una vegada més, la inutilitat –i la perillositat- de una antigalla militarista, herència de la

guerra freda, patrocinada pels EEUU, contra l'antiga URSS i secundada servilment per Europa. Ara, però, neutralitzat el perill soviètic i en temps de vaques (molt) magres per a l'economia europea, quan milions de ciutadans són víctimes de “retalls” immisericordes en serveis bàsics –sanitat, educació, dependents...- i tantes famílies es troben en situació desesperada, per l'atur que les tenalla, ¿quin sentit té una tal, injusta i descerebrada inversió en equipament armamentístic?

Marc Antoni Adell

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Molt bé. És el que toca aquesta setmana, parlar de les carxofes. Com tots els anys. Gener i febrer són els mesos triats pel nostre producte estrella del camp per a convertir-se en amo i senyor d'aquests dies.

Sota el seu mant verd emergeixen unes altres festivitats també importants com ara sant Antoni Abat, dels animalets patró. Mentre la carxofa estén el seu domini amb les jornades gastronòmiques, la principal festa del nostre poble ocupa els caps de setmana intentant que no dormin els dissabtes pel matí. També són ganes. Un dia que es pot allargar una mica la són i abans de les vuit ja es posen a tirar coets. Amb lo fred que fa comencen a pegar voltes pel poble, ben acompanyats per la xaranga de torn. Suposo que la matinada que es pequen ben valdrà un esmorzar. Perruqueries, floristeries i maquilladores no paren. Segurament això deu ser bo perquè deu donar vida a un sector de la població. No ho sé, ho suposo. Com també suposo que fins i tot deu haver gent que tot plegat li agrada. És més, inclús penso que hi haurà a qui tot això li sembla la millor cosa que un pot fer en cap de setmana i que pensarà que si que som desgraciats els que no vivim aquests esdeveniments. Ja en el súmmum dels súmmums, hi haurà qui no concebrà la seua vida sense aquests maldecaps, Jo li diré, senyora Garcia, que admiro tota aquesta gent. Si, els tinc autèntica veneració. Ja veu, senyora meua, m'he posat a escriure de falles sense que a la seua revista haja trobat ni una sola línia al respecte. De les carxofes a les falles. Dec estar molt malament. Mot bona crònica sobre la festa de la carxofa. Tot molt ben explicat. Jo, que no vaig anar a res, és com si hi hagués estat. No cal dir però ho dic, que la portada, com sempre, magnífica. Només caldria que la volta als aljubs es

digués "la volta a peu pels aljubs de la carxofa". Ho identificariem i incorporariem amb més força a la festa. Ja és oficial el candidat del Pp a ocupar el seient que deixarà buit el nostre Marcelino. Caldrà vore la resta de la llista de la qual ja sabem que no formaran part Vallès, Arín ni Ortiz. La primera per òbvies raons, lo segon per òbvies raons, i la tercera perquè es veu que viu a Vila-real i ve quan vol i/o quan pot. Llegeixo que Mañà va formar part de l'equip de govern de Jaime Món. Per què no Jaume Món? Mire, senyora Garcia, deixant de banda les coses gracioses dels traductors, li he de dir que no me puc ni imaginar tot allò que el candidat va poder aprendre del gran Jaime Mundo. Per això no tinc ni el més mínim dubte de que, si arriba, serà un gran alcalde. I no per les seues capacitats, que no poso en dubte, sinó per haver tingut un mestre tan egregi i tan sabut. No hi ha dubte que l'exemple del nostre gran polític ha calat en la nostra petita societat i en el nostre carisma. No el vull tornar a lloar, ja ho faré si algun dia es fa efectiva la seua retirada de la política activa. S'ha fixat en la foto dels candidats, senyora Garcia? Quina gràcia. Ells amb jaqueta però de corbata no en porta ni un. Clar, és una foto informal. "Veni sense corbata per a la foto". "Elegidos para ganar". A la pàgina següent ja tenim els ciutadanos. Si tots són del poble, només en falten tres per a tancar la llista. Però si contem als afiliats que van acudir, ens faltaria un. Segur que els troben. M'ha sorgit un dubte que suposo que ningú no m'aclarirà perquè no ho preguntaré. No sé quin càrrec té Juan José Cornelles, perquè un "redic" no sé quina feina té. Ara anem i li dediquem una rotonda a un poble francès que també produeix carxofes i del qual som germans. Si, ja sé que ells també ens van dedicar una a França. Jo em pregunto que si ara hem de batejar totes les rotondes del poble, ja podem anar buscant noms, perquè potser no en trobem prous per a totes les que hi han.

Saó, quatre-cents números

text CARLES LLUCH

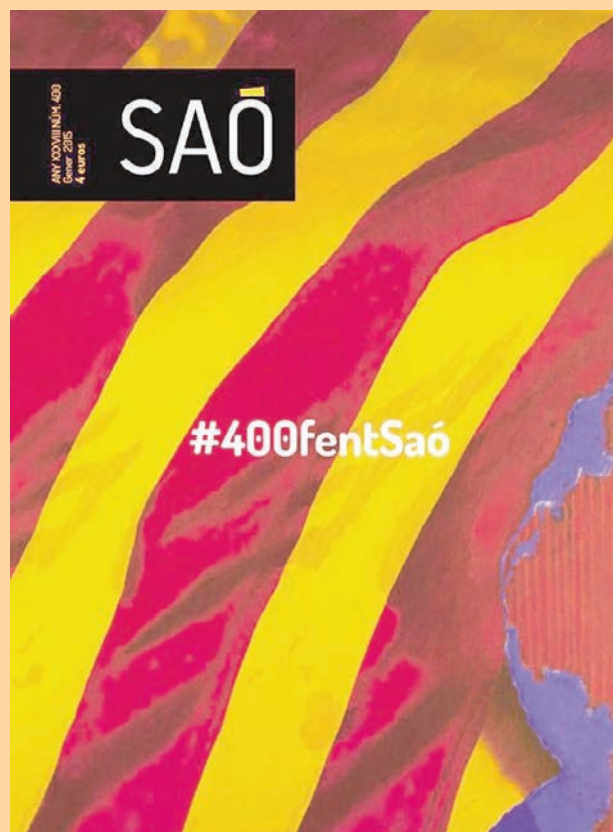
<http://elsexilis.blogspot.com>

Fa uns dies em va arribar el número de gener de la revista Saó, que està dedicat al fet d'haver arribat al número 400. Quatre-cents números i gairebé trenta-nou anys que la converteixen en la revista valenciana amb més trajectòria actualment. I en valencià, i des d'un posicionament ideològic, cultural i religiós que la fa absolutament única.

Saó és una publicació que, des de sempre, ha fet bandera d'un irrenunciable compromís amb la llengua i el país; d'un cristianisme evangèlic hereu directe de l'obertura conciliar; i d'una ideologia esquerrana i compromesa, malgrat tots els atacs. Valencianisme, cristianisme i progressisme. Per a alguns, aquest és un còctel impossible, absurd, una contradicció en els termes, potser perquè no respon a la seua visió limitada de blancs i negres sense matisos. Per a d'altres, aquesta triada els converteix en portaveus de tota una manera d'entendre el país i d'entendre el cristianisme, i per tant en una revista absolutament necessària. Es pot ser valencianista i cristià i d'esquerres al País Valencià actual, i Saó ho demostra número a número.

No és una posició fàcil ni majoritària, la de Saó, això està clar. Per això aquests trenta-nou anys no han estat exempts de dificultats, i especialment en els darrers anys, en què el govern valencià els ha marginat de manera descarada en negar-los fins i tot publicitat institucional. Tampoc no han estat una veu complaent amb la jerarquia eclesiàstica valenciana, i per això tampoc han gaudit de les benediccions eclesials que els haurien pogut obrir moltes portes. Però s'han mantingut fidels al seu projecte, i ara es poden sentir plenament orgullosos i satisfets d'haver dut a terme tot aquest camí sense renúncies.

El número 400, amb una preciosa portada d'Antoni Miró, dedica el seu quadern central a analitzar el que han representat tots aquests anys. Però no es dediquen a mirar-se el melic, sinó que de nou posen en pràctica la

generositat que ha distingit la revista, el seu servei al país. Així, analitzen quins canvis ha patit la societat valenciana, en àmbits com la política, el periodisme, la llengua i l'Església. Tot això al costat dels articles habituals, sempre de profunditat, que alterna amb naturalitat la cultura amb la política, l'àmbit eclesial amb el social.

Saó és una revista que, si no existís, caldria inventar. Hi ha poques revistes amb les quals em senta tan identificat. És un miracle, un més, dels que ens ofereix el País Valencià, aquest país eternament agònic capaç, tanmateix, encara, d'aquestes grans gestes que semblen insignificants però no ho són. Endavant, Saó, us necessitem per a sentir que existim, que no estem sols.

Les obres al Castell de Peníscola deixen al descobert el passat medieval de la fortalesa

text VICENT FERRER

El Pla Director d'actuacions per a la Dinamització turística-cultural del Castell de Peníscola impulsat per la Diputació Provincial de Castelló ha arribat a l'equador de l'execució de la primera fase pilot d'obres.

Aquestes, que es van iniciar a finals de desembre 2014, es preveu que acaben durant el mes d'abril i estan transcorrent "según el pla previst i centrades en la restauració ambiental i adaptació dels espais d'accés i dependències pontifícies de primer nivell" va explicar l'arquitecta i directora de l'obra, Pepa Balaguer, durant la seua visita a la fortalesa al costat de l'alcalde de la població, Andrés Martínez, i vicepresident de la institució provincial. Durant els treballs, a més, s'està procedint al buidatge i restauració de les estades del castell ocupades amb magatzems, tallers i despatxos, la qual cosa permetrà, per primera vegada, visitar les tres dependències que actualment estaven tancades, entre les quals es troba la càmera principal del Papa Luna.

Pla d'Arqueologia per a tot el monument

En els espais en els quals s'estan duent a terme les tasques de neteja, s'estan realitzant proves per al desenvolupament d'un pla d'arqueologia de tot el monument, gràcies al qual s'està descobrint part de la construcció medieval ara oculta i que podrà conèixer-se gràcies a aquesta intervenció. Concretament, en l'escala d'accés al Pati d'Armes, després d'eliminar instal·lacions del segle passat com els testos, s'està facilitant la recuperació de l'amplitud original de l'escala, podent estudiar ara els antics graons medievals esculpits en la pròpia roca.

De la mateixa manera, en la sala de les cavalleries, les proves han posat al descobert un graó que envoltava tota la sala, també de l'època medieval.

Els treballs en curs

Les tasques que estan, actualment, en desenvolupament són el desmuntatge de les exposicions temporals de la planta

baixa que se substituiran per altres instal·lacions expositives permanents; la restauració i neteja de paviments, murs i voltes i esmena d'alguns problemes d'humitats d'algunes sales; la il·luminació i instal·lacions per a l'espai expositiu projectat sobre el Papa Luna i el Temple; la recuperació d'algunes connexions o buits que s'havien tancat en el segle XX i altres aspectes d'interès "que proporcionaran major autenticitat al monument", conclouia Balaguer.

Dins del pla es preveu, a més, la catalogació i inventari de mobiliari i peces de totes les estades del castell.

Els objectius del Pla Director

Un dels objectius principals del Pla és "convertir el Castell de Peníscola en un centre d'interpretació sobre la fortalesa i la seua història que girarà entorn de dos arguments temàtics principals: el Papa Luna i l'ordre del Temple, que va construir el castell", tal com va reiterar Martínez.

La Diputació preveu executar el citat Pla en sis anualitats 2014-2019 amb un programa en el qual es combinen diversos tipus d'actuacions que incideixen fonamentalment en la millora de la qualitat de la visita turística, la millora de la comercialització, les obres de conservació, la realització d'instal·lacions interpretatives sobre la història del monument i la realització d'un pla d'estudis previs i arqueologia que ja està desenvolupant la Diputació Provincial.

El sènior autonòmic del CB Benicarló guanya al cuer i trenca una mala ratxa de resultats

text i foto VICENT FERRER

Resultats obtinguts pels equips del Club Bàsquet Benicarló el passat cap de setmana.

Sènior A 72, Picken Claret 66
Castellón Negro 79, Júnior Masculí 46
Picanya Bàsquet 47, Junior Femení 39
Cadet Masculí B 27, CEG Bernat Artola 37
Aleví Roig 52, Salesians Borriana B 14
Aleví Blanc 48, Todo Juguete CBC 29
Aleví Femení 49, CB Onda 21

Victoria del Sènior A davant d'un rival de la zona baixa de la classificació que afrontava el partit amb entrenador nou i que va lluitar fins als últims segons del partit. El primer quart va començar amb els visitants estrenyent més en defensa aconseguint un lleuger avantatge en el marcador. En el segon quart els locals van aconseguir el nivell defensiu al que ens tenen acostumats arribant a la mitja part per davant en el marcador. En la segona part el Benicarló va dominar el partit seguint amb el mateix nivell defensiu mantenint l'avantatge en el marcador. Victòria importantíssima que els acosta cada

vegada més a la salvació.

Visita al líder invicte del Junior Masculí, malgrat açò es va competir amb molta lluita i donant el millor de cadascun en tot moment. Cal dir que el rival tenia un promig de quasi 60 punts de diferència en cadascun dels seus partits, per açò la derrota per 33 demostra que en cap moment s'ha deixat de lluitar, arribant al descans amb un ja meritori -24 al marcador. En els últims 20 minuts, es va aconseguir un marcador de 33-24, el que és quasi una victòria. Bona actitud i compromís per part de l'equip.

Bon partit el jugat pel Junior Femení, malgrat les dificultats amb les quals van afrontar el partit atès que l'entrenador sols va disposar de 6 jugadores. El partit va començar amb molta igualtat en el joc i en el marcador, en el segon quart l'equip va tenir la mala sort de perdre per lesió a una jugadora, pel que va haver de jugar més de 25 minuts amb sols 5 jugadores. Així i tot van aconseguir arribar al descans 4 a dalt, i quan es va començar a acusar cansament l'equip valencià va empatar el partit (32-32). El Picanya no desaprovà les circumstàncies i es va emportar la victòria. Felicitar a les jugadores que ho van donar tot a la pista.

MILLORES EN LES INSTAL·LACIONS ESPORTIVES

text REDACCI

En el marc del programa d'inversions i manteniment de la xarxa d'instal·lacions esportives municipals, la Regidoria d'Esports de Benicarló ha invertit en els últims mesos més de 60.000 euros que s'han destinat a l'adequació dels vestuaris de les pistes d'atletisme (35.077 euros), de la pista esportiva del Passeig Marítim (20.113 euros) i de la pista interior del Pavelló Poliesportiu (4.792 euros).

Les tres obres eren necessàries per a la pràctica de l'esport en les instal·lacions i han anat a càrrec de l'empresa Construccions Jelbe. Tal com ha assenyalat el regidor d'Esports, José Joaquín Pérez Olló, les obres han servit per a "dignificar les instal·lacions i posar-les al dia". L'alcalde, Marcelino Domingo, per la seua banda, ha destacat que aquestes obres suposaran una millora notable per als usuaris de les tres instal·lacions, tant pel que fa a comoditat com en altres aspectes com l'accessibilitat. De la pintura exterior dels vestuaris s'encarregaran els alumnes del taller d'ocupació Benicarló Conserva.

ALGUNS EUFEMISMES

text VICENT T. PERIS

Hem de ser clars. El CD Benicarló no va jugar diumenge passat el millor partit de la temporada. Més en diré. Dubto que enguany ens haja visitat algun rival tan poc bo com el CD Castelló B. Cap dels dos equips va xutar massa vegades a porta, cap de les defenses va exhibir una contundència i una qualitat extraordinàries, els sis centrecampistes -n'estic convençut- han tingut tardes més inspirades i les dos davanteres no van trobar l'encert cara al gol com ens haguera agradat a tots.

L'espectacle va ser pou prescindible des del punt de vista estrictament esportiu però va tindre, això sí, un elevat component d'emoció. La incertesa del marcador es va mantindre fins a l'últim minut d'un partit llarg de veritat. De vegades ho he comentat, hi ha qui algun dia a vore un partit de futbol de primera divisió i explica com el temps se li ha passat volant i s'ha gastat cinquanta o cent euros per l'entrada. Ací hi ha diumenges que els minuts semblen quarts i els quarts hores; només per cinc euros tens futbol per cinc o sis hores. Això em va passar a mi. El rellotge no corria, com aquell tan dimoni de la cueta, tic-tac, tic-tac, tic-tac. Poca diversió, vaja.

Els del CDCSSADB (Club Deportivo Castellón Sociedad Anónima Deportiva B) es de suposar que degueren vindre amb certa motivació atés que fa exactament dues temporades van assolir un dramàtic descens de categoria en jugar ací i perdre l'últim partit del campionat. Però què va. Si aquests han de ser el futur d'un Castelló que els orelluts voldrien vore a segona B o A o a primera, estan molt i molt equivocats. Dels catorze que van jugar dubto molt que n'arribe cap a tercera divisió. Ja ho he dit, no eren massa bons i, a més, pobres meus, van demostrar que tampoc eren massa durs i en conseqüència no van pegar les puntades de peu que cal esperar dels equips de preferent.

El partit se'ns va posar de seguida de cara. Bonica internada de Monterde, passada de la mort i el jordienc Alexis que va batre el porter visitant de fort i col·locat xut. A la grada seia l'alcalde de Sant Jordi/San Jorge -segueixo pensant que cada vegada que ve ens porta malastrugança- i em vaig pensar que aniria correndos a brindar-li'l, però no, no va tindre eixe detall. Els castellonenquets ni xutaven, ni jugaven a res i campejaven com podien el temporal. Vet ací però que en una aproximació llunyana nosaltres mateix vam igualar el marcador i minut després van ells sense cap ajut qui van tocar a fer gol. Ací em vaig començar desesperar una mica. Atacàvem però amb poca fe, ens perdiem en jugades que no passaven de la vora de l'àrea gran i, sí, de tant en tant fèiem algun xut prou desviat del seu destí inicial. Amb aquest resultat tan poc esperançador vam arribar a la mitja part.

Jo ja tenia ganes d'anar-me'n cap a casa. Feia vent, feia fred i el papa i la Margot s'havien quedat a casa tan calentets (i ho dic en el sentit estricte de la paraula) mentre jo continuava guerrejant-me amb aquesta feina que

vocacionalment he triat i que algun dia sé que em durà als mitjans de comunicació més importants del país. De qualsevol país.

Vaig buscar un redós i au, a patir. Vaja segona part més poc bona. Allí no marcava ningú i es veia que no marcaria ningú. I vinga el fred i el vent i mentrestant mon pare i la meua nóvia ben calentets a casa. Em va agarrar un no sé què i me'n vaig anar convençut que aquell marcador no havia cap dels dos equips capaç de manejar-lo encara que jugaren cinc dies seguits. No és professional això, però el simple pensament del que podia estar passant per casa em va fer agarrar el camí Sant Mateu amunt amb destí al domicili familiar abans que l'àrbitre pegara el xiulit final. Emprenyat com una mona me'n baixava.

En ser a casa vaig consultar les xarxes socials i em vaig assabentar que a l'últim minut havíem aconseguit empatar, de penal. Més val això que una punyà als morros.

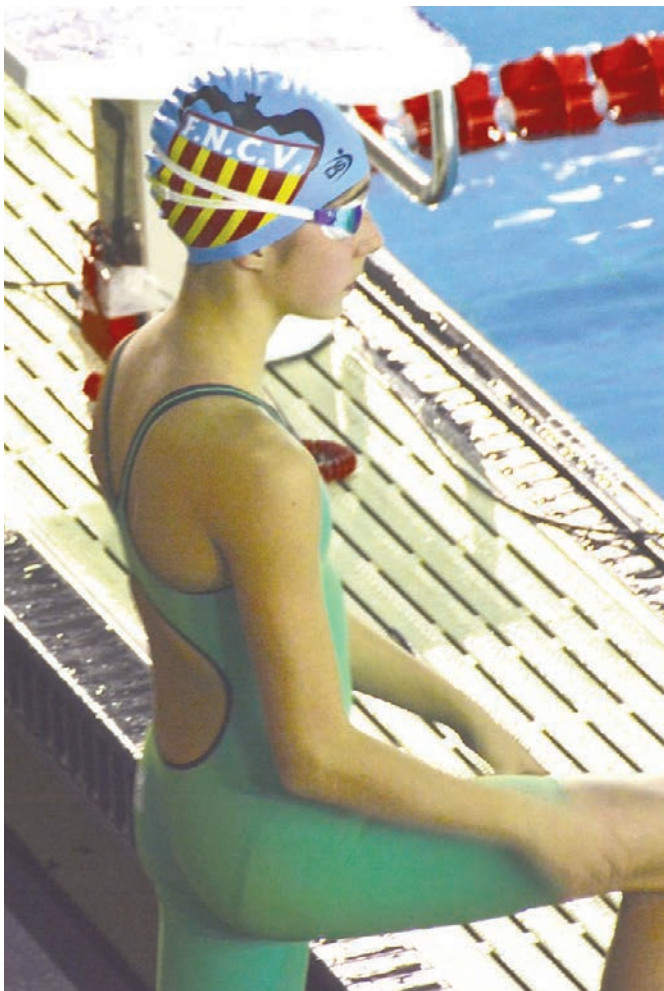
No vull descriure l'escena amb què en vaig trobar a la meua habitació -a la meua habitació- perquè som gent d'ordre i a la mama se que li agarraria alguna cosa al cor. Mon pare és un poca vergonya i allò que en castellà diuen un viejo verde. El que passa és que als meus més de quaranta encara em governa i a mi no m'importa compartir amb ell totes les coses que en proporcionen felicitat.

En definitiva. El Benicarló no està massa ben situat a la taula classificatòria i estem comprant numerets per aspirar a baixar de categoria. Diumenge que ve anem al camp del Massamagrell, penúltim classificat. I si toca aquí?

BRILLANT ACTUACIÓ DE GEMMA LABÈRNIA AL CAMPIONAT NACIONAL PER COMUNITATS AUTÒNOMES DE CASTELLÓ

text CNB

Dissabte 31 de Gener i Diumenge 1 de febrer, a la piscina olímpica de Castelló, es va disputar el campionat d'Espanya per comunitats autònomes a les categories infantil i júnior.

Els millors infantils i júnior del panorama nacional es reuniren a Castelló en 2 jornades intenses de natació de la bona.

La bracistista del Club Natació Benicarló, Gemma Labèrnia va ser seleccionada per a defensar els colors de la federació valenciana en aquest campionat nacional. Feia uns quants anys que el nostre club no tenia cap representant a la selecció autonòmica i la participació de Gemma ha estat un motiu d'orgull per a tots els aficionats de Benicarló.

Gemma va tindre, a més a més, una actuació brillantíssima, millorant, inclús, la seua marca personal als 100 braça, on va aconseguir una nova mínima nacional d'estiu amb 1.21.00 E, que ja és la segona millor del rànquing històric del club.

PRÒXIMA COMPETICIÓ:

CAMPIONAT ABSOLUT D'HIVERN DE LA COMUNITAT VALENCIANA CASTELLÓ 14-15 FEBRER 2015

Concurs, "La frase in... completa", de l'IES Joan Coromines

text REDACCI

L'IES Joan Coromines de la nostra ciutat ha organitzat, per primera vegada, un concurs anomenat La frase in...completa, consistent a acabar una oració breu de manera original i suggerent.

La proposta ha estat un èxit de participació. La gran majoria d'alumnat s'ha engrescat i hi ha participat.

Per a promocionar aquesta activitat, també es va engegar un concurs entre l'alumnat de cicles formatius per a dissenyar el cartell anunciador que acompanya l'article. El guanyador ha estat Albert Riba, alumne de primer del cicle de Sistemes Microinformàtics i Xarxes .

Els premis de la frase in..., per categories, han estat per a:

Primer cicle de l'ESO: Diana Tiba de segon ESO C.

Segon cicle de l'ESO: Iván Ramírez Gil de quart ESO C.

Batxillerat i cicles: Iván Estupiñá Martos de segon BACA.

Enhorabona als guanyadors I a tots els participants!

LAURA BELLÉS, NOVA REGIDORA

text NAT LIA SANZ

Laura Bellés Roca va prendre possessió del càrrec de regidora del Pàg. Bellés substitueix a Sarah Vallés, que va dimitir del seu càrrec el passat mes de gener.

La nova regidora assumirà les àrees d'Educació i Joventut. La regidora que fins a ara dirigiria aquestes dues àrees, Rocío Martínez, assumirà la regidoria de Benestar Social, la presidència de l'OACSE (Organisme Autònom de Centres Socials Especialitzats) i les àrees de Normalització Lingüística i Participació Ciutadana. Laura Bellés (Benicarló, 1989) és diplomada en Relacions Laborals per la Universitat Jaume I i ha cursat el primer curs del grau de Ciències Polítiques. Actualment treballa en el sector financer. El seu principal objectiu per a aquest final de legislatura és donar a conèixer i posar a la disposició dels joves tots els recursos i programes que l'Ajuntament gestiona, centralitzats en el Centre d'Informació i Atenció Juvenil (CIAJ), una plataforma que serveix de punt d'informació però que també vertebrava la participació dels joves en l'esfera pública i gestiona una àmplia oferta formativa.

La perruquera canina Gemma Burriel s'incorpora a la Clínica Veterinària Papa Lluna

text REDACCI

Des que en 1.992 va obrir Mister Dog, pionera en la perruqueria canina a Benicarló, Gemma Burriel s'ha dedicat a aquest art per al qual és necessària tanta tècnica com afecte pels animals.

Sempre amb l'objectiu de seguir oferint el seu acurat treball a les nostres mascotes, Gemma s'ha traslladat a les instal·lacions de la Clínica Veterinària Papa Lluna, unint-se al magnífic equip dirigit per Hernán Arín. La clínica es troba en l'Avinguda Ausiàs March, al costat de l'Avinguda Papa Lluna, i el telèfon de la mateixa és el 964 467 466. Per a major comoditat dels clients de Mister Dog, també pot es demanar cita en el telèfon habitual, el 964 475 699.

Nereida

NOU DISC

Els teus punts de venda més propers:

-Llibreria Grèvol, C./Sant Blai, Benicarló
-Espai Mariola Nos, C./Purísima, Vinaròs
<http://espaimariolanos.com/>